

[Søren Hansen]

ske engagement. Men hvad med dem, der bare har en brændende tro, som de vil slås for, men som ikke har det lille tillidshverv? Hvordan ser de mennesker ud, hvordan ser de væsener ud? Det kunne være interessant at høre noget om det.

(Kort bemærkning).

Mogens Voigt (FP):

Hr. Søren Hansen ved jo godt, at dette kun kan blive et spørgsmål om ordkløveri, for jeg er da udmærket opmærksom på, at der står »politiske hverv«. Hr. Søren Hansen skal jo finde på et eller andet at sige, han skal finde på et eller andet at indvende imod dette forslag, og så forfalder han til den slags underlødige tale, som jeg vil kalde dette. Hr. Søren Hansen ved jo udmærket godt, at vi ønsker at få afskaffet den nuværende styreform med politikere, der sidder og spiller kloge i radiatorådet, og som i og for sig også sidder og spiller kloge herinde, og som skal beskæftige sig med politik, fordi de ikke har spor forstand på at lave radioudsendelser. Det er derfor, vi har sagt det; andet ligger der ikke i det, hr. Søren Hansen.

Så skylder jeg lige at sige ganske kort, at jeg glemte at sige tak også for hr. Arne Melchior's tilsagn om at medvirke. Det vil sige, at hvis vi nu kan få kristeligt folkeparti med også, er det et femkløver efterhånden, og så er vi ved at være et stærkt team.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Kun den bemærkning, at med hensyn til politikere og ikke-politikere, som den sidste del af debatten har drejet sig om, må jeg faktisk erklære mig enig med hr. Søren Hansen, men jeg tror ikke, at det er et afgørende spørgsmål, når vi taler om monopolbrud eller ej.

Elisabeth Krog (KF):

Jeg vil gerne sige til fru Janne Normann, at det lyder selvfølgelig kønt med Danmarks Frie Radio; det synes vi andre også. Det ville såmænd lyde kønt, bare det var Danmarks hæderlige og fair radio, for fru Janne Normann trøster sig med, at der er masser af

konkurrence på kryds og tværs i Danmarks Radio. Fru Janne Normann skylder så at fortælle os, hvor stor en del af sendetiden, disse enkelte udsendelser, som fru Janne Normann nævnte, Otto Leisner, Shu-bi-dua, Arbejdsgiverforeningens formand, og hvem der nu ellers en gang imellem får lov til at komme til orde, i virkeligheden får lov til at beslaglægge i Danmarks Radio. Det er en promille af den, som folk med andre holdninger får.

Så vil jeg til slut sige, at disse væsener, som er efterlyst af hr. Søren Hansen, f.eks. kunne være væsener, som, selv om de slås for en sag og er politisk engagerede, var så anstændige, at de var villige til at lade modparten komme til orde på samme vilkår som dem med de meninger, de selv sympatiserer med. Jeg synes, man har indtryk af, at det meningstyranni og det meningsmonopol, som vi har i dag, er noget, som flertallet både i radiatorådet og i denne sal overhovedet ikke drømmer om at give fra sig. Det er også rart at have, for det at have et monopol på meningsdannelse og holdningsdannelse i et land er selvfølgelig rart for dem, der har det.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Det er jo sælsomt at høre hr. Poulsgaard stå her og tale ironisk om, at det er så nemt at sende regningen til licensbetalerne. Når man står med forslaget, hvor det af de almenne bemærkninger fremgår, at forslaget ikke medfører nogen udgifter for det offentlige, kan man i bemærkningerne til punkt 5 læse, at det indgår i forslaget, at de i radiofonden indestående midler, så snart endeligt lovforslag er vedtaget, skal stilles til rådighed for de deltagende organisationer. Hvis ikke det er at stikke fingrene i licensbetalernes lommer, så ved jeg ikke, hvad det er. Og så har jeg svært ved at se rigtigheden i bemærkningen om, at dette forslag ikke skulle medføre udgifter for det offentlige.

Til hr. Mogens Voigt blot dette: det har ikke været fremme i debatten, men jeg tror ikke, hr. Mogens Voigt kan være uvidende om – i betragtning af, at dette forslag faktisk taget er identisk med det forslag, som blev fremsat af fremskridtspartiet i oktober 1978 – at det simpelt hen ikke teknisk lader sig gennemføre. Det blev der gjort grundigt